

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

Fremsat den 22. oktober 1969 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om afgift af arv og gave, jfr. lov- bekendtgørelse nr. 63 af 9. marts 1964, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *litra A*, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2*. Hvis den arv, der tilfalder arveladers ægtefælle, ikke overstiger 100.000 kr., er arven fritaget for afgift. Er ægtefællens arv over 100.000 kr., men under 180.000 kr., svares afgiften med 40 kr. af 100.000 kr. og 10 pct. af resten. Er arven 180.000 kr. eller derover, men under 500.000 kr., svares afgiften med 8.040 kr. af 180.000 kr. og 13 pct. af resten. Er arven 500.000 kr. eller derover, svares afgiften efter foranstående skala.“

2. § 11, *stk. 3*, *2. pkt.*, ophæves.

3. § 12, *stk. 1*, affattes således:

„§ 12. Afgiftspligten bortfalder, hvis erhververen af den afgiftspligtige kapital eller formuegenstand dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden. Det samme gælder, hvis erhververen af et fideikommiss eller en indtægtsnydelse, som er afgiftspligtig efter § 4, *litra c*, inden samme tidspunkt dør eller fratræder besiddelsen eller indtægtsnydelsen. Afgiftspligten bortfalder endvidere, hvis erhververen af en afgiftspligtig brugs- eller indtægtsnydelse af anden art dør, inden afgiften forfalder til betaling.“

4. I § 15, *stk. 5*, udgår: „, således som de opgøres af Statsanstalten for Livsforsikring, jfr. i øvrigt reglerne i lovens § 20“.

5. § 15, *stk. 6*, ophæves.

Finansmin. Skd. 2. kt. j. nr. 1947-1969.

51 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

6. I § 16 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

„*Stk. 3*. Indkomst- og formueskat, der pålignes boet, samt de passivposter, der fastsættes efter kildeskattelovens § 33 A til udligning af arvingens, ægtefællens eller legatærens eventuelle fremtidige skattetilsvær, fradrages ligeledes.“

Stk. 3-5 bliver herefter *stk. 4-6*.

7. §§ 17-20 affattes således:

„§ 17. I forbindelse med et skifte beregnes arveafgiften på grundlag af værdierne i den endelige boopgørelse eller i opgørelsen efter kildeskattelovens § 20, *stk. 2*, eller § 20 C, *stk. 4*. Aktiver, som udlægges før skæringsdagen i en opgørelse efter 1. pkt., ansættes til den værdi, de havde på udlægstidspunktet, jfr. kildeskattelovens § 17, *stk. 2*, *2. og 3. pkt.*

Stk. 2. Om efterprøvelse af boets værdiansættelser gælder kildeskattelovens § 16, *stk. 3 og 4*. Efterprøvelsen foretages også i arveafgiftsmæssig henseende af skattemyndigheden og skal ske samtidig med og for samme aktiv eller passiv give samme resultat som den skattemæssige efterprøvelse.

§ 18. Er de afgiftspligtige værdier ikke inddraget under noget skifte her i landet, beregnes afgiften på grundlag af værdierne på anmeldelsens tidspunkt. Efterprøvelsen af den afgiftspligtiges ansættelse af værdierne foretages af skattemyndigheden i overensstemmelse med reglerne i kildeskattelovens § 16, *stk. 3 og 4*.

§ 19. Uanset reglerne i §§ 17 og 18 beregnes afgiften af arveforskud, forstræk-

ninger eller gaver, der er endelig erhvervet af den afgiftspligtige før arveladers eller givers død, på grundlag af den værdi, de havde ved modtagelsen, og den afgiftspligtige værdi af rente- og indtægtsnydelser beregnes efter forholdene på det tidspunkt, da rente- og indtægtsnydelser begynder at løbe. Om efterprøvelsen af de afgiftspligtige værdier gælder kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4.

§ 20. Finansministeren fastsætter nærmere regler om ansættelsen af den skatte- og afgiftsmæssige værdi af brugs- og indtægtsnydelser samt besiddelse af fideikommisser. Ved betaling af afgiften af arv, som tilfalder familienstiftelser eller legater, der falder ind under reglen i § 4, litra c, anses også afgiften for de første indtægtsnydere som berigtiget.“

8. I § 23, stk. 2, 2. pkt., ændres „arveanmeldelsen“ to steder til: „anmeldelsen“, og „efter de nedenfor bestemte regler“ udgår.

9. § 24 affattes således:

„**§ 24.** Når boet skiftes offentligt, forfalder afgiften til betaling, når udlodning kan ske, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales en rente på $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Hvis sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller en lørdag, anses betaling den følgende hverdag for rettidig.

Stk. 2. Renten efter stk. 1 afrundes opad til nærmeste kronebeløb, som kan deles med 10.

Stk. 3. Hvis et bo, der behandles af eksekutorer, ikke kan sluttet inden udløbet af boets tredje indkomstår, skal der samtidig med selvangivelsen for dette indkomstår indsendes en foreløbig opgørelse og indbetales foreløbig arveafgift. Når skiftet sluttet, og endelig opgørelse foreligger, skal den endelige afgiftsberegning foretages, og afgiften berigtiges enten ved betaling af yderligere afgift eller ved tilbagebetaling.“

10. §§ 26-30 ophæves, og i stedet indsættes:

„**§ 26.** Når boet skiftes privat, skal endelig boopgørelse indsendes til skifteret-

ten inden 3 måneder efter den valgte skæringsdag. Lægges skæringsdagen før udløbet af den indsendelsesfrist, der gælder efter § 14, stk. 3, i kildeskatteloven, skal boopgørelsen dog først indsendes inden 3 måneder efter udløbet af denne frist. Opgørelsen skal senest være indsendt 15 måneder efter dødsfaldet eller tidspunktet for skifterettens imødekommelse af begæringen om skifte af det uskiftede bo. Er boets behandling ikke afsluttet inden 15 måneder efter dødsfaldet eller det nævnte tidspunkt, skal der inden en måned indsendes en opgørelse over boet ved udløbet af de 15 måneder, jfr. kildeskattelovens § 20, stk. 2. Udleveres et bo, der har været undergivet offentlig skiftebehandling, til privat skifte, efter at der er forløbet 15 måneder efter dødsfaldet eller tidspunktet for skifterettens imødekommelse af begæringen om skifte af uskiftet bo, skal der inden 1 måned indsendes opgørelse over boet ved udleveringen, jfr. kildeskattelovens § 20 C, stk. 4.

Stk. 2. Er de afgiftspligtige erhvervelser ikke inddraget under noget skifte her i landet, skal den, afgiftspligten påhviler, indsende anmeldelse inden 6 måneder efter, at han har fået kendskab til erhvervelsen. For disse anmeldelser gælder i øvrigt samme regler som for den endelige boopgørelse i det privat skiftede bo.

Stk. 3. Hvis opgørelse ikke indsendes rettidigt efter stk. 1, 1. og 2. pkt., forhøjes arveafgiften med $\frac{1}{10}$. Hvis opgørelse ikke indsendes rettidigt efter stk. 1, 3.-5. pkt., kan indsendelsen fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, og arveafgiften forhøjes med $\frac{1}{3}$. Samme forhøjelse foretages, hvis anmeldelsen ikke indsendes rettidigt efter stk. 2.

Stk. 4. Reglerne i stk. 3 gælder også, hvis den indkomne opgørelse eller anmeldelse lider af så væsentlige mangler, at den er uegnet til at danne grundlag for en arveafgiftsberegning, og disse mangler ikke afhjælpes inden en frist, der fastsættes af skifteretten. Er opgørelsen eller anmeldelsen ikke underskrevet af samtlige anmeldelsespligtige, forhøjes arveafgiften i overensstemmelse med stk. 3 for de anmeldelsespligtige, som ikke har underskrevet, medmindre underskriften opnås inden en frist, der fastsættes af skifteretten.

Stk. 5. Finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan fratagde afgiftsforhøjelsen, når omstændighederne taler derfor.

§ 27. Pligten til at indsende boopgørelse påhviler i de privat skiftede boer samtlige arvinger og den boslodsberettigede ægtefælle. I de tilfælde, der er nævnt i § 4, litra b og c, samt når afgiftspligten indtræder som følge af succession i rentenydelse o. lign., påhviler anmeldelsespligten de afgiftspligtige successorer.

Stk. 2. Opgørelsen eller anmeldelsen skal underskrives af samtlige anmeldelsespligtige. For umyndige underskrives opgørelsen eller anmeldelsen af værger. Personer, der er under lavværgemål, underskriver i forening med lavværger. For en arving, der deltager i skiftet ved repræsentant, kan denne underskrive.

§ 28. De anmeldelsespligtige skal efter skifterettens anmodning give alle oplysninger af betydning for arveafgiftsberegningsen.

Stk. 2. Påhviler pligten til at indgive anmeldelse flere personer, skal de i anmeldelsen udpege en person, til hvem meddelelse om afgiftsberegningsens udfald eller andre meddelelser i sagen kan rettes på samtliges vegne.

11. § 31, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Skifteretten gennemgår opgørelsen fra det privat skiftede bo eller anmeldelsen og søger, hvis den anser det for nødvendigt, oplysningerne berigtiget eller suppleret.“

12. I § 31, stk. 1, 2. pkt., ændres „Han skal endvidere søge“ til: „Skifteretten søger endvidere“.

13. § 31, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Når sagen således er oplyst bedst muligt, indsender skifteretten opgørelsen eller anmeldelsen til skattemyndigheden. Så snart værdiansættelsen er blevet endelig, jfr. kildeskattelovens § 16, stk. 4, foretager skifteretten beregningen af de afgiftsbeløb, som skal betales i anledning af den begivenhed, opgørelsen eller anmeldelsen vedrører, og sender parterne eller den repræsentant, de har udpeget, en afskrift af beregningen.“

14. I § 32, stk. 1, udgår: „i henhold til regelen i § 26“.

15. I § 32 indsættes som *stk. 4*:

„*Stk. 4.* Reglerne i denne paragraf gælder ikke spørgsmålet om ansættelse af de afgiftspligtige erhververs værdi.“

16. § 33 affattes således:

„**§ 33.** Afgiften forfalder til betaling 4 uger efter, at der er givet den afgiftspligtige eller dennes repræsentant meddelelse om den beregnede afgift, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales en rente på $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Hvis sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller en lørdag, anses betaling den følgende hverdag for rettidig.“

Stk. 2. Renten efter stk. 1 afrundes opad til nærmeste kronebeløb, som kan deles med 10.

Stk. 3. Den afgiftspligtige kan ikke ved at klage over afgiftsberegningen eller værdiansættelsen unddrage sig forpligtelsen til at indbetale den forfaldne afgift. Hvis klagen medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der den afgiftspligtige en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Hvis klagen medfører en forhøjelse af afgiften, gælder stk. 1.

Stk. 4. Hvor betalingen kan ske afdragsvis efter § 11, stk. 1, forfalder første afdrag til betaling efter stk. 1, 1. pkt. Det næste afdrag forfalder et år efter det første og så fremdeles. Ved betalingen af de enkelte afdrag gælder i øvrigt reglerne i stk. 1 om betalingsfrist og om forrentning ved betaling efter fristens udløb.

Stk. 5. Finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan give den afgiftspligtige henstand med betalingen på betingelse af, at der betales renter med $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned, henstanden omfatter.“

17. I § 34, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., og § 35, stk. 1, ændres „skifteforvalteren“, „ham“ og „han“ til: „skifteretten“, „skifteforvalterens“ til: „skifterettens“ og „skifteforvalter“ til: „skifteret“.

18. §§ 37-41 affattes således:

„**§ 37.** Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen, eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller

2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser og indberetninger, der er foreskrevet i denne lov.

Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år.

§ 38. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 39. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 40. Sager om overtrædelserne behandles som politisager. De retsmidler, der er fastsat i kapitel 68, 69, 71 og 72 i lov om rettens pleje, anvendes i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 41. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.“

19. § 42 affattes således:

„**§ 42.** Finansministeren fastsætter nærmere regler om boets og den afgiftspligtiges opgørelser og anmeldelser og om indberetninger fra skifteretterne og eksekutorerne samt om afgiftens beregning, berigtigelse og opkrævning, herunder om skifteretternes og eksekutorernes medvirken.“

20. Efter **§ 44** indsættes:

„**§ 44 a.** Afgiftspligt efter **§ 44** foreligger, hvis enten giver eller modtager har hjemsted her i landet. Uanset hvor giver og modtager har hjemsted, foreligger der dog afgiftspligt, hvis gaven består af sådanne formuegoder, som er nævnt i **§ 8, stk. 1, litra a.**“

21. § 46 affattes således:

„**§ 46.** Afgiften påhviler gavemodtageren. Over for statskassen hæfter giveren dog solidarisk med modtageren for betalingen. Afgiften forfalder til betaling 4 uger efter, at der er givet modtageren og giveren meddelelse om afgiftsberegningen, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere.“

22. I **§ 47, 1. pkt.**, ændres „**§ 38**“ til: „**§ 37**“.

23. § 48, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Bortset fra **§ 8, § 9, § 11, stk. 1, § 12** og **§ 33, stk. 1, 1. pkt.**, gælder afsnit II også for afgiften af gave, for så vidt reglerne efter deres indhold er anvendelige.“

§ 2.

For arveafgiftspligtige erhvervelser i dødsboer, som skiftes her i landet, gælder loven, hvis boet er omfattet af kildeskattelovens bestemmelser, jfr. **§ 4, stk. 1 og 2**, i lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat). Dog gælder **§ 1, nr. 1**, i alle tilfælde, hvor afgiftspligten indtræder den 1. januar 1970 eller senere.

Stk. 2. For arveafgiftspligtige erhvervelser, som ikke er inddraget under noget skifte her i landet, og for gaver gælder loven, hvis afgiftspligten indtræder den 1. januar 1970 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget.

I forbindelse med folketingets behandling i sidste samling af reglerne i kildeskatteloven om beskatning af dødsboer (Lov nr. 118 af 29. marts 1969) blev det stillet i udsigt, at der inden de nye reglers ikrafttræden pr. 1. januar 1970 vil blive søgt tilvejebragt en *udstrakt koordinering af dødsbobe­skatningen og reglerne om arveafgift.*

Det foreliggende forslag om ændring af arveafgiftsloven har først og fremmest til formål at få gennemført denne samordning af de to sæt regler. Forslaget må derfor også til en vis grad ses i sammenhæng med de samtidig forelagte forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og landskatteretsloven.

Foruden de ændringer, der hænger sammen med den nye dødsbobe­skatning, stilles der forslag om en *lempelse af arveafgiften*, når der er tale om arv, som tilfalder *arveladers ægtefælle*. Efter den gældende arveafgiftslov er arv til ægtefællen helt fritaget for afgift, når arven er under 50.000 kr. Denne grænse foreslås hævet til 100.000 kr. Over de 100.000 kr. foreslås lempelsen aftrappet, således at den helt forsvinder, når man når op på 500.000 kr. Lempelsen skønnes at ville medføre et årligt provenutab på ca. 3 mill. kr. For finansåret 1969-70 skønnes tabet dog kun at ville andrage ca. 2 mill. kr.

Endelig stilles der forskellige mindre betydningsfulde forslag om mere teknisk prægede ændringer af arveafgiftsloven.

Blandt de forslag til ændring, som skyldes den kommende dødsbobe­skatning, er de vigtigste reglerne om *den fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse* og reglerne om *arveafgiften i de privat skiftede boer*.

Den gældende arveafgiftslov sætter ingen tids­mæssige grænser for det offentliges revision af arveafgiften. Det kan således forekomme, at boets *værdiansættelse af udlagte aktiver*, f. eks. en fast ejendom, ved revision ændres op til flere år efter skiftets slutning med genoptagelse af boet og om­beregning af arveafgiften til følge. Genoptagelsen har medført administrativt besvær for skifteretter, eksekutorer og arvinger, men har sjældent givet anledning til skattemæssige komplikationer, bl. a. fordi langt de fleste offentlige boer har været skattefrie.

Under kildeskatteordningen og den kommende dødsbobe­skatning får værdiansættelserne i boet øget skattemæssig betydning, og ændringer lang tid

efter boets slutning vil kunne få højst uheldige konsekvenser. En forhøjelse af et aktivs værdi vil således kunne føre til både en ændring af arveaf­giftsberegningen og til en ændring af arvingernes skatteansættelser i tiden efter arveudlægget. Den vil endvidere kunne føre til ændring af boets skatte­ansættelser eller til, at et bo, som hidtil har været anset for skattefrit, nu skal beskattes. Ændringer i boets beskatning må i øvrigt tages i betragtning, før den ændrede arveafgift kan beregnes, og det samme vil gælde eventuelle ændringer i passiverin­gen vedrørende aktiver, for hvis vedkommende arvingen (ægtefællen, legataren) indtræder i afdødes skattemæssige stilling. Dødsboer og arvinger vil således få vanskeligt ved at disponere, når revisions­muligheden hele tiden skal tages i betragtning, og den efterfølgende revision vil forøge det admini­strative besvær for boerne og myndighederne. I det fremsatte lovforslag — især i § 1, nr. 7 — forud­ sættes det derfor, at der i umiddelbar forbindelse med dødsboets afslutning skal ske en *endelig bin­dende fastlæggelse af værdierne* af de udlagte aktiver, og denne værdifastsættelse skal lægges til grund *såvel ved arveafgiftsberegningen som ved beskatningen* af bo og arvinger. Boet angiver selv, hvilken værdi det finder passende, men skattemyndigheden (skatte­ rådet eller i visse tilfælde ligningsdirektoratet) kan inden for visse frister ændre værdiansættelsen.

Den gældende arveafgiftslov indeholder regler om, at boet og afgiftsmyndigheden — hvis man ikke er i stand til at nå frem til enighed om værdierne — vil kunne kræve aktiverne vurderet af personer, som udmeldes af skifteretten. Denne vurderings­ adgang foreslås bibeholdt, men reglerne foreslås overført til kildeskatteloven (§ 16, stk. 3). Der hen­ vises i denne forbindelse til det forelagte forslag om ændring af kildeskatteloven. Som noget nyt fore­ slås der indført en adgang for boet til at få værdi­ fastsættelsen prøvet ved landsskatteretten. Denne adgang skal stå åben for boet også i tilfælde, hvor der er foretaget en forudgående vurdering af aktivet. Adgangen til at få spørgsmålet prøvet ved lands­ skatteretten vil især have betydning, hvor der er tale om vurderingsmæssige spørgsmål, der også indeholder juridiske aspekter.

I *det privat skiftede bo* skal der efter gældende regler inden seks måneder efter dødsfaldet indgives en såkaldt arveanmeldelse, og derefter beregnes og opkræves arveafgiften. Under den kommende døds-

bobeskatning beskattes det privat skiftede bo som en selvstændig skattemæssig enhed på samme måde som det offentlige bo. Denne bobeskatning af det privatskiftede bo strækker sig dog højst 15 måneder fra dødsfaldet. Især af praktiske grunde, men også fordi der skal ske den fælles værdifastsættelse, som er omtalt ovenfor, foreslås det (§ 1, nr. 10), at arveafgiftsberegningen skal vente indtil det tidspunkt, hvor boet ophører med at være en selvstændig skattemæssig enhed. Det vil sige ved boets slutning, dog senest 15 måneder efter dødsfaldet.

Den omtalte udskydelse af betalingen af arveafgiften i det privat skiftede bo skønnes at ville medføre et éngangs-provenutab på ca. 30 mill. kr.

Om de øvrige, mere *teknisk prægede forslag* til ændring af arveafgiftsloven bemærkes:

1) Efter hidtidige regler svares der ikke afgift, når en gave hidrører fra forældre, som er bosat i udlandet. I stedet svares indkomstskat, men der er praksis for, at skatten lempes, så den bringes på højde med gaveafgiften. Det foreslås nu, at der i sådanne tilfælde skal svares gaveafgift i stedet for indkomstskat (lovforslagets § 1, nr. 20).

2) I arveafgiftslovens § 12 findes ret komplicerede regler om tilfælde, hvor arvingen dør inden seks måneder efter arvelader. Det arvede falder derved påny i arv. I sådanne tilfælde svares efter hidtidige regler kun én afgift — den højeste. Forslaget går ud på, at den afgift, som refererer sig til første arvefald, skal bortfalde (lovforslagets § 1, nr. 3).

3) Efter arveafgiftsloven har klage over afgiftsberegningen i det privat skiftede bo opsættende virkning med hensyn til betalingen. Det samme gælder med hensyn til afgiftspligtige erhvervelser, der ikke er inddraget under noget skifte her i landet. Disse regler foreslås ændret, således at afgiften skal

betales, uanset den verserende klagesag. Fører klagesagen til en nedsættelse af afgiften, forrentes den for meget betalte arveafgift (lovforslagets § 1, nr. 16).

4) Strafregerne foreslås affattet på linje med de tilsvarende bestemmelser i andre skatte- og afgiftslove (lovforslagets § 1, nr. 18).

5) Der foreslås mindre ændringer i betalingsreglerne (lovforslagets § 1, nr. 9, 16 og 21).

Reglerne om beskatning af dødsboer, lov nr. 118 af 29. marts 1969, lovforslag nr. 85, folketingsåret 1968-69, er således behandlet i Folketingsstidende for 1968-69:

Lovforslaget, tillæg A,	spalte 1729
Fremsettelsen	— 1672
1. behandling	— 1959
Betænkning, tillæg B,	— 705
2. behandling	— 5222
Tillægsbetænkning, tillæg B,	— 981
3. behandling	— 5435
Forslaget som vedtaget, tillæg C,	— 529

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

Der stilles forslag om en lempelse af arveafgiften, når der er tale om arv, som tilfalder arveladers ægtefælle. Arv til ægtefællen på indtil 50.000 kr. har hidtil været helt fritaget for arveafgift. Bundgrænsen foreslås nu hævet til 100.000 kr., og den lempelse, der opnås for arv på 100.000 kr., aftrappes efter forslaget, således at den helt forsvinder, når arven når op på 500.000 kr. Efter *gældende regler* svarer længstlevende ægtefælle arveafgift af arv på indtil 500.000 kr. efter følgende skala:

Arveloddens størrelse i kr.

Ikke over 50.000 kr.	0 kr.	<i>Afgiften</i>
over 50.000 kr., men under 100.000 kr.	100 kr.	af 50.000 kr. og 9 pct. af resten
100.000 kr. eller derover, men ikke over 200.000 kr.	4.640 kr.	af 100.000 kr. og 9 pct. af resten
over 200.000 kr., men ikke over 500.000 kr.	13.640 kr.	af 200.000 kr. og 12 pct. af resten.

Forslaget går ud på, at længstlevende af arv på indtil 500.000 kr. skal svare arveafgift efter følgende skala:

Arveloddens størrelse i kr.

Ikke over 100.000 kr.	0 kr.	<i>Afgiften</i>
over 100.000 kr., men under 180.000 kr.	40 kr.	af 100.000 kr. og 10 pct. af resten
180.000 kr. og derover, men under 500.000 kr.	8.040 kr.	af 180.000 kr. og 13 pct. af resten.

Forslaget medfører følgende lempelser i forhold til den hidtidige skala:

Arveloddens størrelse kr,	Afgift efter gældende lov kr,	Afgift efter lovforslaget kr,	Lempelse kr,
100.000	4.640	40	4.600
200.000	13.640	10.640	3.000
300.000	25.640	23.640	2.000
400.000	37.640	36.640	1.000
500.000	49.640	49.640	0

Til § 1, nr. 2.

Efter arveafgiftslovens § 11, stk. 3, 2. pkt., skal der ikke ske nogen stempung af dokumenter, som udstedes til statskassen som led i en henstandsordning med hensyn til arveafgift af fast ejendom. Hjemmelen for denne stempelfrihed findes nu i § 80 i stempeloven (lov nr. 174 af 30. april 1969), og bestemmelsen i arveafgiftsloven må kunne udgå.

Til § 1, nr. 3.

§ 12, stk. 1, 1. og 2. pkt., i den gældende arveafgiftslov indeholder forskellige regler om afgiftspligtens bortfald, bl. a. i tilfælde, hvor arvingen dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden, således at den arvede formue påny falder i arv. Der svares i så fald kun én gang arveafgift, og det bestemmes, at hvis midlerne overgår til en person, der er nærmere eller fjernere i slægt med første arving, end denne er med arvelader, betales den højeste af de to arveafgifter.

De nævnte regler er temmelig komplicerede, og de har vist sig vanskelige at administrere. Forslaget tager sigte på at få gennemført en forenkling. Ligesom hidtil skal der i de omhandlede tilfælde kun svares én arveafgift, men det er efter forslaget altid afgiften som følge af den seneste af de to arveovergange, der skal betales. Det bestemmes således, at afgiftspligten altid skal bortfalde, hvis arvingen dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden. Det samme skal gælde, når erhververen af et fideikommiss eller anden indtægtsnydelse, som er afgiftspligtig efter § 4, litra c, i arveafgiftsloven, dør eller fratræder besiddelsen eller indtægtsnydelsen, inden der er forløbet 6 måneder fra afgiftspligtens indtræden.

Fristen på 6 måneder regnes som nævnt fra tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Afgiftspligtens indtræden er nærmere fastlagt i § 10 i arveafgiftsloven.

Til § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring hænger sammen med forslaget under § 1, nr. 7. Under nr. 7 foreslås de

detaljerede regler i arveafgiftslovens § 20 om ansættelsen af værdien af brugs- og indtægtsnydelser erstattet med en generel bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om disse værdiansættelser.

Til § 1, nr. 5.

Ændringen er redaktionel.

Til § 1, nr. 6.

Efter den foreslåede bestemmelse skal den indkomst- og formueskat, der pålignes boet, samt de passivposter, som fastsættes efter kildeskattelovens § 33A til udligning af arvingens, ægtefællens eller legatarens eventuelle fremtidige skattetilsvær, fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige beholdning.

Der er med hensyn til fradrag af boets indkomst- og formueskat ikke tale om nogen ændring i forhold til hidtil gældende regler. Efter arveafgiftslovens § 16, stk. 2, kan boet fradrage alle de byrder, som påhviler den efterladte formue, samt alle omkostninger, som er forbundet med dennes erhvervelse, og boets indkomst- og formueskatter har hidtil været anset for omfattet af disse fradragsregler. Skifteafgiften vil som hidtil kunne fradrages som omkostning i boet.

For passivposterne bestemmes det allerede i kildeskattelovens § 33A, stk. 1, at de skal tages i betragtning såvel ved bodelingen som ved arveafgiftsberegningen. Det er med henblik på den videre lovtekniske gennemførelse af denne sidste bestemmelse, at der nu stilles forslag om ændring af arveafgiftslovens § 16.

Gennem indrømmelsen af fradragsret for beregnede passivposter er der ikke tilsigtet nogen videregående ændring af den almindelige regel om, at der i boet ikke kan fradrages udgifter, som er afhængige af en mere eller mindre uvis begivenheds indtræden.

Til § 1, nr. 7.

Bestemmelserne i § 1, nr. 7 (arveafgiftslovens §§ 17-20), omhandler de værdier, som skal lægges til grund ved arveafgiftsberegningen. Som omtalt i de indledende bemærkninger sætter den gældende arveafgiftslov ingen tidsmæssige grænser for det offentliges adgang til at revidere arveafgiften og specielt de værdier, der er lagt til grund ved arveafgiftsberegningen. Under kildeskatteordningen og den kommende dødsbøbeskatning får værdiansættelsen i boet imidlertid øget skattemæssig betydning. Ændringer lang tid efter boets slutning vil derfor på højst uheldig måde komme til at virke ind på beskattningen af både boet og arvingerne. Det gælder

især, hvor det er værdierne af de udlagte aktiver, som anfægtes.

Som følge heraf foreslås det, at der i umiddelbar forbindelse med boets afslutning skal ske en endelig og bindende værdiansættelse, fælles for det beskætningsmæssige og arveafgiften. Reglerne om denne fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse foreslås samlet i kildeskatteloven (§ 16, stk. 3 og 4), især fordi det er skattemyndigheden, som efter forslaget skal tage stilling til værdierne. Der henvises i denne forbindelse til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.

Efter reglerne i ændringsforslaget til kildeskatteloven angiver boet selv i den endelige boopgørelse eller i opgørelserne efter § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4, i kildeskatteloven, hvilken udlægsværdi det finder passende at lægge til grund ved bobeskatningen og arveafgiftsberegningen, men skattemyndigheden (skatterådet eller i visse tilfælde ligningsdirektoratet) kan inden for visse, ret snævre frister ændre værdiansættelsen.

Den gældende arveafgiftslov indeholder i § 18, stk. 3, regler om, at boet og afgiftsmyndigheden — hvis man ikke er i stand til at nå frem til enighed om værdierne — vil kunne kræve aktiverne vurderet af personer, som udmeldes af skifteretten. Denne vurderingsadgang foreslås bibeholdt, men også disse regler foreslås overført til kildeskatteloven (§ 16, stk. 3). Som noget nyt foreslås der indført en adgang for boet til at få værdifastsættelsen prøvet ved landsskatteretten (kildeskattelovens § 16, stk. 4). Denne adgang skal stå åben for boet også i tilfælde, hvor der er foretaget en forudgående vurdering af aktivet. Adgangen til at få spørgsmålet prøvet ved landsskatteretten vil især have betydning, hvor der er tale om vurderingsmæssige spørgsmål, der også indeholder juridiske aspekter.

Efter § 17, stk. 1, i arveafgiftsloven, således som denne bestemmelse foreslås formuleret, skal arveafgiften i forbindelse med skifte beregnes på grundlag af værdierne i den endelige boopgørelse eller i opgørelsen efter kildeskattelovens § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4. Af § 17, stk. 2, fremgår det videre, at arveafgiftsberegningen skal bygge på de værdier, som man har fundet frem til ved skattemyndighedens efterprøvelse af boopgørelsen eller opgørelsen. Reglerne om denne efterprøvelse af værdierne, som skattemyndigheden foretager også med henblik på arveafgiftsberegningen, er som nævnt ovenfor foreslået indføjet i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4.

I forhold til den gældende arveafgiftslovs bestemmelser om arveafgiften i *offentligt skiftede boer* med-

fører forslaget en mindre afvigelse. Efter gældende regler lægges der vægt på værdierne på det tidspunkt, hvor boet foretager den endelige boopgørelse. I praksis benytter man imidlertid som regel værdierne på skæringsdagen i boopgørelsen. Den praktiserede ordning svarer således til den nu foreslåede fremgangsmåde.

For de *privat skiftede boer* er ændringen i forhold til den gældende lov mere omfattende. I de private boer beregnes arveafgiften efter gældende regler på grundlag af værdierne på det tidspunkt, hvor arveanmeldelsen skal indgives. Det vil normalt være værdierne 6 måneder efter arveladers død. Som nævnt i de indledende bemærkninger er det ligesom ved dødsbobeskatningen tanken, at der skal gælde stort set samme regler for privat skifte og for offentligt skifte. Efter forslaget skal arveafgiften både i offentlige og private boer beregnes på grundlag af værdierne på skæringsdagen i den endelige boopgørelse. Ligesom ved dødsboets beskatning foreslås denne ligestilling imidlertid begrænset til kun at omfatte et tidsrum på indtil 15 måneder fra dødsfaldet. For arveafgiften betyder dette, at hvis det private skifte ikke slutter, inden der er forløbet 15 måneder fra dødsfaldet, skal arveafgiften betales ved fristens udløb, og det bliver i disse tilfælde værdierne på 15 måneders dagen, som kommer til at danne grundlag for arveafgiftsberegningen.

Aktiver, som udlægges før skæringsdagen i den endelige boopgørelse eller opgørelsen efter § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4, i kildeskatteloven, skal efter forslagens § 17, stk. 1, 2. pkt., ansættes til den værdi, de havde på udlægstidspunktet. Reglen svarer til § 17, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov, som dog i modsætning til den nu foreslåede bestemmelse antages kun at gælde i det offentligt skiftede bo. Udtrykket „udlægstidspunktet“ i § 17, stk. 1, 2. pkt., tager sigte på skæringsdagen med hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det udlagte aktiv. Fra dette tidspunkt er arvingen berettiget til indtægterne fra det udlagte aktiv, og han skal afholde de udgifter, der er forbundet med aktivet. Skæringsdagen behøver ikke at falde sammen med det tidspunkt, hvor boet træffer beslutning om udlægget.

De foreslåede bestemmelser i § 18 omhandler værdierne, hvor de afgiftspligtige erhvervelser ikke er inddraget under noget skifte her i landet. Ligesom efter den gældende arveafgiftslov (§ 17, stk. 2) skal afgiften beregnes på grundlag af værdierne på anmeldelsens tidspunkt. Efter forslaget skal de almindelige regler i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4, om efterprøvelse af værdierne også finde anvendelse i de her omhandlede tilfælde.

F. t. l. vedr. afgift af arv og gave.

Forslagets § 19 svarer ganske til § 17, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov.

Efter den foreslåede § 20 (1. punktum) kan finansministeren fastsætte regler om ansættelsen af den skattemæssige værdi af brugs- og indtægtsnydelser samt besiddelsen af fideikommiss. Denne regel træder i stedet for §§ 19 og 20 i den gældende arveafgiftslov. Dog er § 19, stk. 2, i den gældende lov gengivet i 2. punktum i den foreslåede § 20.

Til § 1, nr. 8.

I § 26, stk. 1, i den gældende arveafgiftslov bestemmes det, at der både ved privat skifte og i tilfælde, hvor de afgiftspligtige værdier ikke er inddraget under noget skifte her i landet, inden 6 måneder skal indgives en „arveanmeldelse“. Efter forslaget skal der for det privat skiftede bo ikke længere indgives en sådan arveanmeldelse, idet denne erstattes af den endelige boopgørelse eller opgørelsen efter § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4, i kildeskatteloven, jfr. arveafgiftslovens § 26, stk. 1, således som denne bestemmelse foreslås affattet under nr. 10. Hvor de afgiftspligtige erhvervelser ikke er inddraget under noget skifte her i landet, skal der efter forslaget som hidtil inden 6 måneder ske en anmeldelse. I § 26, stk. 2, i arveafgiftsloven, som bestemmelsen foreslås affattet under nr. 10, tales der imidlertid ikke længere om „arveanmeldelsen“, men om en „anmeldelse“.

Den foreslåede ændring af formuleringen i arveafgiftslovens § 23, stk. 2, 2. pkt., tager udelukkende sigte på den ændrede sprogbrug i § 26.

Til § 1, nr. 9.

§ 24, stk. 1, i arveafgiftsloven indeholder regler om betaling af arveafgiften i det offentligt skiftede bo. Reglerne afviger fra reglerne i § 33, stk. 1 (jfr. ændringen under § 1, nr. 16), der omhandler betalingen af arveafgiften i det privat skiftede bo samt i tilfælde, hvor de afgiftspligtige værdier ikke er inddraget under noget skifte her i landet.

Med den foreslåede formulering af § 24, stk. 1, og § 33, stk. 1, får reglerne en ensartet opbygning, og de kommer til at svare til de betalingsregler, der gælder på skatteområdet.

Efter forslaget forfalder arveafgiften til betaling, når udlodning kan ske. Samme regel gælder efter retsafgiftslovens § 35, nr. 1, med hensyn til retsafgiften i boer, der behandles af skifteretten. Retsafgiften forfalder til betaling, når udlodning kan ske. I retsafgiftslovens § 35, nr. 2, bestemmes det om afgiften i dødsboer, som behandles af eksekutor, at den forfalder til betaling efter samme regler som

arveafgiften. Med den nu foreslåede formulering af § 24, stk. 1, vil retsafgiften således også her forfalde til betaling, når udlodningen kan ske.

Udlodning kan ske, når 4 ugers fristen for anke af repartitionen er udløbet, eller alle arvinger forinden dette tidspunkt har frafaldet anke, jfr. skiftelovens § 50, stk. 3.

Efter forslaget skal arveafgiften betales senest 14 dage efter forfaldsdagen. Sker betalingen først efter udløbet af denne betalingsfrist, skal afgiften allerede fra forfaldsdagen forrentes med $\frac{1}{2}$ pct for hver påbegyndt måned.

De foreslåede bestemmelser i § 24, stk. 3, om indgivelse af foreløbig boopgørelse og betaling af foreløbig arveafgift svarer til § 24, stk. 2, i den gældende arveafgiftslov. Tidspunktet for den foreløbige boopgørelse er imidlertid foreslået ændret. Efter den gældende lov skal der indsendes en foreløbig boopgørelse, hvis boet ikke kan sluttes inden to år efter dødsfaldet, og opgørelsen skal være indsendt inden udløbet af denne to års frist. Under den kommende dødsbøbeskatning må det anses for hensigtsmæssigt, hvis indsendelsen af den foreløbige opgørelse kommer til at falde sammen med boets indsendelse af almindelig selvangivelse. Forslaget går derfor ud på, at foreløbig boopgørelse skal indsendes, hvis boet ikke kan sluttes inden udløbet af boets tredje indkomstår, og indsendelsen skal ske samtidig med selvangivelsen for dette indkomstår.

De hidtidige regler i arveafgiftslovens § 24, stk. 3 og 4, er ikke medtaget i lovforslaget. Reglerne tænkes fastsat administrativt med hjemmel i § 42 i arveafgiftsloven. Efter § 24, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov har eksekutor pligt til at meddele finansministeriet oplysning om bl. a. de testamentariske bestemmelser, boets indgæld og udgæld, arvebeholdningen, arveafgiftsberegningen og repartitionen. Efter § 24, stk. 4, i den gældende lov har eksekutor pligt til at underrette skifteretten om betalingen af arveafgiften.

Til § 1, nr. 10.

§ 1, nr. 10, indeholder regler om den endelige boopgørelse og andre dermed ligestillede opgørelser i privat skiftede boer og om anmeldelse med hensyn til afgiftspligtige værdier, der ikke er inddraget under noget skifte her i landet.

I det privat skiftede bo skal der efter gældende regler inden seks måneder efter dødsfaldet indgives en såkaldt arveanmeldelse, og derefter beregnes og opkræves arveafgiften.

Under den kommende dødsbøbeskatning beskatnes det privat skiftede bo som en selvstændig skatte-

mæssig enhed på samme måde som det offentlige bo. Denne bobeskatning af det privat skiftede bo strækker sig dog højst 15 måneder fra dødsfaldet. Fortsætter skiftet ud over de 15 måneder, skal boet inden en måned indsende en opgørelse over stillingen ved 15 måneders fristens udløb, og på grundlag af bl. a. denne opgørelse gennemføres der en særlig afsluttende beskatning af det privat skiftede bo, jfr. kildeskattelovens § 20, stk. 2-4.

Især af praktiske grunde, men også fordi der skal ske en fælles skatte- og arveafgiftsmæssig værdifastsættelse med hensyn til de udlagte aktiver, foreslås det i § 26, stk. 1, at den nødvendige afgiftsmæssige indberetning fra boet og afgiftsberegningen skal vente indtil det tidspunkt, hvor boet ophører med at være en selvstændig skattemæssig enhed d.v.s. ved boets slutning, dog senest 15 måneder efter dødsfaldet.

Lovforslaget fraviger på det område, der her behandles, den sprogrbrug, som benyttes i den gældende arveafgiftslov. Begrebet „arveanmeldelse“ forekommer ikke i forslaget. Hvor arveafgiften efter forslaget skal beregnes i forbindelse med det privat skiftede bos slutning, benyttes udtrykket „den endelige boopgørelse“. Hvor boet fortsætter ud over den nævnte frist på 15 måneder, således at der skal beregnes arveafgift ved fristens udløb, benytter lovforslaget udtrykket „en opgørelse over boet“.

§ 26, stk. 1, *1. og 2. pkt.*, indeholder ordensmæssige forskrifter om, at den endelige boopgørelse i det privat skiftede bo skal indsendes inden en vis kortere tid efter den skæringsdag, boet har valgt. Skæringsdagen er det tidspunkt, hvor indtægter og udgifter ophører med at indgå i boet. Fra skæringsdagen at regne går indtægterne uden om boet direkte til den berettigede arving, ægtefælle eller legatar, og det er også fra dette tidspunkt den berettigede, der direkte belastes med udgifterne.

I forslagens § 26, stk. 1, *1. pkt.*, bestemmes det, at den endelige boopgørelse skal indsendes inden 3 måneder efter den valgte skæringsdag. Vælger boet at lægge skæringsdagen inden udløbet af fristen efter kildeskattelovens § 14, stk. 3, for indsendelse af opgørelsen over aktiver og passiver ved dødsfaldet (denne frist udløber som regel 6 måneder efter dødsfaldet), skal boopgørelsen blot indsendes inden 3 måneder efter fristens udløb, jfr. forslagens § 26, stk. 1, *2. pkt.*

Hvis ordensforskrifterne i § 26, stk. 1, *1. og 2. pkt.*, ikke overholdes, forhøjes arveafgiften med $\frac{1}{10}$; jfr. § 26, stk. 3, *1. pkt.*

§ 26, stk. 1, *3. pkt.*, indeholder regler om, at den endelige boopgørelse — uanset hvornår skæringsdagen placeres — skal indsendes senest 15 måneder

efter dødsfaldet, og *4. og 5. pkt.*, indeholder tilsvarende bestemmelser om indsendelse af en opgørelse over boet, hvor det private skifte fortsætter ud over de 15 måneder efter dødsfaldet.

§ 26, stk. 1, *3. pkt.*, går ud på, at den endelige boopgørelse — uanset hvor sent inden for 15 måneders fristen, skæringsdagen er beliggende — altid skal være indsendt senest ved fristens udløb. I forbindelse hermed bestemmes det i

4. pkt., at hvor skiftebehandlingen fortsætter efter udløbet af 15 måneders fristen, skal der inden en måned indsendes en opgørelse over boet ved 15 måneders fristens udløb. Efter

5. pkt., skal der, når et offentligt skiftet bo efter 15 måneders fristens udløb udleveres til privat skiftebehandling, på tilsvarende måde inden en måned indsendes en opgørelse over boet ved udleveringen.

Ved privat skifte af uskiftet bo i længstlevendes levende live regnes 15 måneders fristen i stk. 1, *3.-5. pkt.*, ikke fra dødsfaldet, men fra skifterettens imødekommelse af begæringen om skifte af det uskiftede bo.

Hvis fristerne i stk. 1, *3.-5. pkt.*, for indsendelse af endelig boopgørelse eller opgørelse over boet ikke overholdes, forhøjes arveafgiften med $\frac{1}{3}$. Den gældende arveafgiftslov (§ 30, stk. 1, *1. pkt.*) foreskriver samme forhøjelse, hvis fristen for indgivelse af arveanmeldelse ikke overholdes.

Fristerne efter forslagens § 26, stk. 1, kan ikke forlænges. For så vidt angår fristerne i stk. 1, *3.-5. pkt.*, hænger det sammen med, at den tilsvarende 15 måneders frist i § 20, stk. 1, i kildeskatteloven ikke kan forlænges. Den gældende arveafgiftslovs frist på 6 måneder (§ 26, stk. 1) for indgivelse af arveanmeldelse kan derimod forlænges, jfr. lovens § 29, stk. 3.

§ 26, stk. 2, omhandler afgiftspligtige erhvervelser, som ikke er inddraget under noget skifte her i landet. Den afgiftspligtige skal inden 6 måneder efter, at han har fået kendskab til erhvervelsen, indsende en „anmeldelse“. Også efter den gældende arveafgiftslov (§ 26, stk. 1, jfr. § 29, stk. 2) har den afgiftspligtige en frist på 6 måneder til at indsende „arveanmeldelse“. Hvis anmeldelsen ikke indsendes rettidigt, forhøjes arveafgiften med $\frac{1}{3}$, jfr. § 26, stk. 3.

§ 26, stk. 3, indeholder regler om forhøjelse af arveafgiften, hvor ordensforskrifterne i § 26, stk. 1, *1. og 2. pkt.*, ikke overholdes, samt hvor endelig boopgørelse, opgørelse over boet eller anmeldelse ikke indsendes rettidigt efter § 26, stk. 1, *3.-5. pkt.*, eller stk. 2.

Videre bestemmes det, at hvis endelig boopgørelse eller opgørelse i boet efter § 26, stk. 1, *3.-5. pkt.*, ikke indsendes rettidigt, kan indsendelsen frem-

tvinges ved pålæg af daglige bøder. Disse bøder pålægges af finansministeren eller den, han bemyndiger dertil.

§ 26, stk. 4, om mangelfulde opgørelser og anmeldelser svarer til § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt. Skifteretten kan efter § 26, stk. 4, fastsætte en frist for afhjælpning af den mangel, der er ved opgørelsen eller anmeldelsen. Det gælder også, hvor manglen består i, at en af de anmeldelsespligtige ikke har underskrevet. I § 29, stk. 2, og § 30, stk. 2, i den gældende arveafgiftslov er der en tilsvarende adgang til at sætte en frist for afhjælpning af manglerne ved en arveanmeldelse.

§ 26, stk. 5, svarer ganske til § 30, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov. Selv om det ikke længere fremgår af lovtæksten, vil der fortsat være særlig grund til at fratage afgiftsforhøjelsen efter § 26, stk. 3, når oversiddelsen af de foreskrevne frister kun har været kortvarig.

Reglerne i § 26, stk. 2 og 5, i den gældende arveafgiftslov om arveanmeldelsens indhold og om de skemaer, der skal anvendes, tænkes for fremtiden fastsat administrativt med hjemmel i arveafgiftslovens § 42.

§ 27, der svarer til § 27 i den gældende arveafgiftslov, omhandler for det første pligten til at indsende boopgørelse. Der er desuden regler om, hvem der skal underskrive opgørelsen eller anmeldelsen.

Pligten til at indsende boopgørelse påhviler i det privat skiftede bo samtlige arvinger og den boslodsberettigede ægtefælle. Heraf fremgår det, at legatøren ikke har nogen pligt til at underskrive boopgørelsen.

Efter forslaget § 28, stk. 1, skal de anmeldelsespligtige på skifterettens anmodning give alle de oplysninger, der er af betydning for arveafgiftsberegningen. I den gældende arveafgiftslov findes denne regel i § 26, stk. 4.

Hvor de afgiftspligtige erhvervelser ikke er inddraget under noget skifte her i landet, og anmeldelsespligten påhviler flere personer, skal disse efter forslaget § 28, stk. 2, udpege en person, til hvem meddelelse om bl. a. afgiftsberegningen kan rettes på samtliges vegne. I den gældende arveafgiftslov findes reglerne i § 26, stk. 3, som i øvrigt også omfatter privat skiftede boer. De private boers pligt til at udpege en fælles repræsentant foreslås indføjet i kildeskattelovens § 20 D, stk. 2, jfr. § 1, nr. 9, i forslaget til ændring af kildeskatteloven.

I det samtidig med dette lovforslag forelagte forslag til lov om ændring af kildeskatteloven er det i § 1, nr. 9, foreslået, at arvingerne og den boslodsberettigede ægtefælle — forinden boet kan udleveres

til privat skifte — skal udpege en person, til hvem forskellige meddelelser om boets og afdødes skattemæssige forhold kan rettes på samtliges vegne. Til forskel fra § 28, stk. 2, i nærværende forslag gør kildeskattelovforslaget det således til en egentlig betingelse for privat skifte, at udpegningen finder sted.

§ 28 i den gældende arveafgiftslov indeholder detaljerede regler om, til hvilken skifteret arveanmeldelsen skal indgives. Disse regler tænkes for fremtiden fastsat administrativt med hjemmel i § 42 i arveafgiftsloven.

Til § 1, nr. 11 og 12.

De foreslåede ændringer af sprogbrugen i § 31, stk. 1, 1. og 2. pkt., er redaktionelle. Begrebet „skifteforvalteren“, der dækker både skifteretten og eksekutor, ændres til „skifteretten“, idet bestemmelsen alene tager sigte herpå.

Til § 1, nr. 13.

Efter forslaget skal den endelige boopgørelse og anmeldelsen af afgiftspligtige erhvervelser, der ikke er inddraget under noget skifte her i landet, indsendes til skifteretten. Det svarer ganske til den gældende arveafgiftslovs regler om indsendelsen af arveanmeldelse. Skifteretten gennemgår derefter boopgørelsen eller anmeldelsen og søger sagen oplyst, jfr. § 31, stk. 1. Når de fornødne oplysninger er tilvejebragt, skal skifteretten efter forslaget § 31, stk. 2, sende boopgørelsen eller anmeldelsen til skattemyndigheden, idet det er skattemyndigheden, som skal tage stilling til boets ansættelse af de skatte- og afgiftspligtige værdier. Reglerne om denne værdifastsættelse findes i § 1, nr. 1, i det samtidig fremsatte forslag om ændring af kildeskatteloven (kildeskattelovens § 16, stk. 4). Der henvises nærmere til de bemærkninger, der er knyttet til dette lovforslag. Så snart værdiansættelsen er blevet endelig — det sker som regel senest 3 måneder efter skattemyndighedens modtagelse af boopgørelsen eller anmeldelsen — skal skifteretten efter de her foreslåede regler i § 31, stk. 2, i arveafgiftsloven gå igang med at beregne arveafgiften og give de afgiftspligtige eller disses repræsentant, jfr. § 28, stk. 2, og kildeskattelovens § 20 D, stk. 2, således som disse bestemmelser er foreslået formuleret, meddelelse om afgiftsberegningen.

Det forhold, at boet klager til landsskatteretten over den værdifastsættelse, som skattemyndigheden har foretaget, jfr. kildeskattelovens § 16, stk. 4, sidste pkt., således som denne bestemmelse er fore-

slået affattet i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af kildeskatteloven, medfører ingen udsættelse af afgiftsberegnings, og klagen medfører heller ingen udskydelse af fristen for betaling af afgiften.

Til § 1, nr. 14.

Den foreslåede ændring er redaktionel.

Til § 1, nr. 15.

§ 32 i arveafgiftsloven omhandler den afgiftspligtiges adgang til at klage over afgiftsberegnings. I § 16, stk. 4, i kildeskatteloven, således som denne bestemmelse er foreslået affattet i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af kildeskatteloven, og i det ligeledes fremsatte forslag om ændring af landsskatteretsloven, findes detaljerede regler om fastsættelsen af de skatte- og afgiftsmæssige værdier, herunder regler om hvornår værdifastsættelsen bliver endelig og bindende for de afgiftspligtige og for det offentlige og om de afgiftspligtiges adgang til at få skattemyndighedens værdifastsættelse prøvet ved landsskifteretten og de ordinære domstole. Da værdifastsættelsesspørgsmålet således er taget ud til særlig behandling i kildeskatteloven og landsskatteretsloven, må § 32 i arveafgiftsloven begrænses til kun at omfatte klage over den resterende del af afgiftsberegnings.

Til § 1, nr. 16.

§ 33 indeholder regler om betaling af arveafgift, når boet skiftes privat, eller der er tale om afgiftspligtige erhvervelser, som ikke er inddraget under noget skifte her i landet. Reglerne er opbygget på samme måde som betalingsreglerne for det offentligt skiftede bo, og der kan derfor henvises til bemærkningerne herom ovenfor til § 1, nr. 9.

Medens afgiften i det offentligt skiftede bo forfalder til betaling, når udlodningen kan ske, indtræder forfaldsdagen i det privat skiftede bo 4 uger efter, at der er givet de afgiftspligtige meddelelse om den beregnede afgift.

Reglerne i § 33, stk. 3, er nye. Det bestemmes her, at den afgiftspligtige ikke kan opnå en udskydelse af betalingstidspunktet ved at klage over afgiftsberegnings eller værdiansættelsen. Der har i praksis vist sig et vist behov for sådanne bestemmelser, og det svarer i øvrigt blot til, hvad der gælder på skatteområdet. Viser det sig senere, at der herved er betalt for meget i arveafgift, skal den for meget betalte afgift til gengæld forrentes med 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet.

Når klagesagen resulterer i en forhøjelse af afgiften, fører § 33, stk. 1, 1. pkt., til, at den yderligere

afgift skal betales senest 6 uger efter, at der er givet de afgiftspligtige meddelelse om forhøjelsen.

Forslagets § 33, stk. 4, svarer til § 33, stk. 2, i den gældende arveafgiftslov.

De foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 5, er nye. Efter forslaget skal finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kunne give henstand med betalingen på betingelse af, at der betales renter. De nye regler hænger sammen med § 33, stk. 3, hvorefter klage over afgiftsberegnings og værdiansættelsen ikke længere skal have opsættende virkning med hensyn til betalingen.

Reglerne i den gældende arveafgiftslovs § 33, stk. 3 og 4, er ikke medtaget i forslaget, men de vil kunne fastsættes administrativt. Det drejer sig dels om, at de afgiftspligtige skal underrette skifteretten om afgiftens betaling, og dels om, at finansministeren kan fastsætte regler om, hvor afgiften skal betales.

Til § 1, nr. 17.

Forslaget er af redaktionel karakter og hænger sammen med, at begrebet „skifteforvalter“, som omfatter både skifteretten og eksekutor, i de her omhandlede bestemmelser alene går på skifteretten.

Til § 1, nr. 18.

Arveafgiftslovens strafregler er foreslået affattet på linje med tilsvarende bestemmelser i andre skatte- og afgiftslove. De foreslåede regler svarer i opbygning ganske til reglerne i §§ 74-79 i kildeskatteloven og §§ 23-23 c i sømandskatteloven.

Til § 1, nr. 19.

Den hidtidige bemyndigelsesbestemmelse i § 42 er foreslået udvidet. Efter forslaget kan finansministeren fastsætte regler om boets og den afgiftspligtiges opgørelser og anmeldelser, regler om indberetninger fra skifteretterne og eksekutorerne og regler om afgiftens beregning, berigtigelse og opkrævning, herunder om skifteretternes og eksekutorernes medvirken. Den hidtil gældende bestemmelse omhandler kun skifteretternes og eksekutorernes medvirken ved afgiftens beregning og opkrævning. I den gældende bestemmelse er det foreskrevet, at finansministeren skal fastsætte reglerne efter samråd med justitsministeren. Selv om denne bemærkning ikke findes i den nu foreslåede lovbestemmelse, må reglerne dog fortsat skulle drøftes med justitsministeren, for så vidt de berører skiftemyndighederne.

Det er som tidligere omtalt tanken, at bl. a. reglerne i § 24, stk. 3 og 4, § 26, stk. 2 og 5, § 28 og § 33, stk. 3 og 4, i den gældende arveafgiftslov for fremtiden skal fastsættes administrativt med hjemmel i § 42.

Til § 1, nr. 20.

Efter de gældende regler svares der ikke afgift, når en gave hidrører fra forældre, som er bosat i udlandet. I stedet svares indkomstskat, men der er praksis for, at skatten lempes, så den bringes på højde med gaveafgiften. Efter den nu foreslåede § 44 a skal der i disse tilfælde for fremtiden svares gaveafgift i stedet for indkomstskat.

Til § 1, nr. 21 og 23.

Efter den foreslåede § 46 skal gaveafgiften betales efter lignende regler som arveafgiften. Gaveafgiften forfalder efter forslaget til betaling 4 uger efter, at der er givet den afgiftspligtige meddelelse om den beregnede afgift. Ligesom ved arveafgiften, jfr. de foreslåede regler i § 24, stk. 1, og § 33, stk. 1, har den afgiftspligtige en betalingsfrist på 14 dage. I øvrigt er reglerne om arveafgiftens betaling i § 33, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2, 3 og 5, overført til også at gælde for betalingen af gaveafgift, jfr. lovforslagets § 1, nr. 23. Det gælder således bl. a. reglerne om forrentning, når afgiften ikke betales rettidigt, og det gælder reglen om, at klage over værdiansættelsen og afgiftsberegningen ikke har opsættende virkning med hensyn til betaling af afgiften.

Reglerne i den gældende lovs § 46 om klage over afgiftsberegningen er udgået. Det betyder, at der kommer til at gælde samme klageregler, herunder også samme klagefrister, som for arveafgiften.

Efter § 46 i den gældende arveafgiftslov hæfter gavegiver solidarisk med modtageren for betalingen af gaveafgiften. Denne hæftelse er foreslået bibeholdt. Med henblik på gavegivers hæftelse for afgiften er afgiftsmyndighederne ved skattedepartementets cirkulære nr. 246 af 9. november 1922 blevet pålagt at give både gavegiver og gavemodtager meddelelse om afgiftsberegningen. Reglen om, at også gavegiver skal underrettes, har ikke været praktiseret i de seneste årtier. Da underretningen af gavegiver har reel betydning for dennes hæftelse, er det tanken at indskærpe reglens overholdelse.

Til § 1, nr. 22.

Forslaget er redaktionelt.

Til § 1, nr. 23.

Den foreslåede ændring af formuleringen af arveafgiftslovens § 48, stk. 2, 1. pkt., hænger sammen med forslagene i § 1, nr. 20 og 21.

Bilag.

**Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov, jfr. lovbekendtgørelse
nr. 63 af 9. marts 1964.**

Gældende lov.

1. § 2 A.

Stk. 2. Overstiger den arveladerens ægtefælle tilfaldne arv ikke 50.000 kr., er arven fritaget for afgift. Er ægtefællens arv over 50.000 kr., men under 100.000 kr., svares afgiften med 100 kr. af 50.000 kr. og 9 pct. af resten. Er arven 100.000 kr. eller derover, svares afgiften efter foranstående skala.

2. § 11.

Stk. 3. Når en efter denne lov afgiftspligtig erhvervelse omfatter fast ejendom her i riget, eller hvor andre særlige omstændigheder måtte tale derfor, kan finansministeren derhos tillade, at arveafgiften helt eller delvis berigtiges afdragsvis på en i hvert enkelt tilfælde nærmere fastsat måde. *For-skrivninger, der udstedes til statskassen i sådan anledning, er fritaget for stempel og anden afgift til det offentlige.*

3.

§ 12. Afgår erhververen af en afgiftspligtig kapital eller af andre afgiftspligtige formuegenstande ved døden inden udløbet af 6 måneder, efter at afgiftspligten efter denne lovs regler er indtrådt, svares kun een gang arveafgift, men hvis midlerne overgår til personer, der er nærmere eller fjernere i slægt med første erhverver end denne med den oprindelige arvelader, betales den højeste afgift, som noget af arvefaldene medfører. Det samme gælder, når erhververen af et fideikommis eller en efter § 4, litr. c., afgiftspligtig indtægtsnydelse afgår ved døden eller fratræder besiddelsen eller indtægtsnydelsen forinden samme tidspunkt.

Lovforslaget.

1. § 2, litra A, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Hvis den arv, der tilfalder arveladers ægtefælle, ikke overstiger 100.000 kr., er arven fritaget for afgift. Er ægtefællens arv over 100.000 kr., men under 180.000 kr., svares afgiften med 40 kr. af 100.000 kr. og 10 pct. af resten. Er arven 180.000 kr. eller derover, men under 500.000 kr., svares afgiften med 8.040 kr. af 180.000 kr. og 13 pct. af resten. Er arven 500.000 kr. eller derover, svares afgiften efter foranstående skala.“

2. § 11, stk. 3, 2. pkt. ophæves.

3. § 12, stk. 1, affattes således:

„**§ 12.** Afgiftspligten bortfalder, hvis erhververen af den afgiftspligtige kapital eller formuegenstand dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden. Det samme gælder, hvis erhververen af et fideikommis eller en indtægtsnydelse, som er afgiftspligtig efter § 4, litra c, inden samme tidspunkt dør eller fratræder besiddelsen eller indtægtsnydelsen. Afgiftspligten bortfalder endvidere, hvis erhververen af en afgiftspligtig brugs- eller indtægtsnydelse af anden art dør, inden afgiften forfalder til betaling.

Gældende lov.

Afgår i andre tilfælde erhververen af en afgiftspligtig brugs- eller indtægtsnydelse ved døden, forinden afgiften efter denne lovs regler skal erlægges, bortfalder afgiften af vedkommende brugs- eller indtægtsnydelse.

Stk. 2. — — —

4 og 5.

§ 15.

Stk. 5. Afgiften beregnes da af kapitalværdien af den pågældende rentenydelse og for kapitalarvs vedkommende af værdien af retten til at få kapitalbeløbet udbetalt ved rentenydelsens ophør, således som de opgøres af Statsanstalten for Livsforsikring, jfr. i øvrigt reglerne i lovens § 20.

Stk. 6. De fornødne beregninger leveres uden betaling af Statsanstalten for Livsforsikring.

Stk. 7. — — —

6.

§ 16. Afgiftspligtens genstand er, hvad der i henhold til den afgiftspligtige erhvervelse kommer de afgiftspligtige til gode.

Stk. 2. Omfatter afgiftspligten samtlige en afdøds efterladenskaber, kan derfor også samtlige de ham påhvilende gældsforpligtelser ligesom de øvrige den efterladte formue påhvilende byrder eller med dennes erhvervelse forbundne omkostninger fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige beholdning.

Stk. 3. Angår afgiftspligten enkelte bestemte genstande eller en begrænset formuemasse, tages på lignende måde hensyn til de disse genstande eller denne formuemasse påhvilende eller af sammes erhvervelse flydende forpligtelser.

Stk. 4. Gældsforpligtelser, som arveladeren eller den, fra hvem en ifølge denne lov afgiftspligtig erhvervelse hidrører, måtte have påtaget sig overfor sin ægtefælle eller sine børn eller overfor disses descendenter eller ægtefæller, kan dog ikke fradrages, når de ikke hidrører fra et virkelig ydet lån eller andre præstationer, men deres beløb bliver da at medregne til vedkommende fordringshavers arv eller at betragte som et ham tillagt legat.

Lovforslaget.

4. I § 15, stk. 5, udgår: „ således som de opgøres af Statsanstalten for Livsforsikring, jfr. i øvrigt reglerne i lovens § 20“.

5. § 15, stk. 6, ophæves.

6. I § 16 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Indkomst- og formueskat, der pålignes boet, samt de passivposter, der fastsættes efter kildeskattelovens § 33 A til udligning af arvingens, ægtefællens eller legatærens eventuelle fremtidige skattetilsvær, fradrages ligeledes.“

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

Gældende lov.

Stk. 5. Afgifter, der i udlandet måtte være opkrævet af der beroende arveafgiftspligtige genstande, kan, for så vidt de ikke i henhold til bestemmelsen i § 9 tillades fradraget i selve arveafgiften, fradrages i den afgiftspligtige værdi, forinden arveafgiften beregnes. Derimod kan arveafgiften efter denne lov ikke fradrages.

7.

§ 17. Ved beregningen af de afgiftspligtige værdier bliver, når offentligt skifte finder sted, det tidspunkt at lægge til grund, da den endelige opgørelse i boet foretages, således at boets aktiver ansættes til den værdi, de har på dette tidspunkt, ligesom de indtil dette tidspunkt indvundne renter eller andre indtægter må medregnes.

Stk. 2. På lignende måde bliver, når offentligt skifte ikke finder sted, det tidspunkt at lægge til grund, da de i § 26, jfr. § 29, foreskrevne arveanmeldelser indgives.

Stk. 3. Foranstående regler finder dog ikke anvendelse på arveforskuud, forstrækninger eller gaver, der er endelig erhvervet af den afgiftspligtige forinden arveladerens eller giverens død, idet sådanne ydelser bliver at ansætte til den værdi, de havde på modtagelsens tid, ligesom midler, som under en skiftebehandling måtte blive forlods udloddet til enkelte arvinger eller legater, må ansættes til den værdi, de havde på udlodningens tid. På lignende måde bliver den afgiftspligtige værdi af rente- eller indtægtsnydelser, som måtte være tillagt nogen, at beregne efter forholdene på det tidspunkt, da rente- eller indtægtsnydelserne tog sin begyndelse, men ved den således beregnede afgift anses da tillige frigjort de beløb, som forinden afgiftsberegningens tidspunkt måtte være udbetalt til fyldestgørelse af pågældende rente- eller indtægtsnydelse.

§ 18. Går den afgiftspligtige erhvervelse ud på, at erhververen bliver ejer af visse genstande eller formuerettigheder, beregnes afgiften af disse genstandes eller rettigheders værdi i handel og Wandel.

Stk. 2. Ved den nærmere fastsættelse af denne værdi bliver følgende regler at iagttage:

Lovforslaget.

7. §§ 17-20 affattes således:

„§ 17. I forbindelse med et skifte beregnes arveafgiften på grundlag af værdierne i den endelige boopgørelse eller i opgørelsen efter kildeskattelovens § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4. Aktiver, som udlægges før skæringsdagen i en opgørelse efter 1. pkt., ansættes til den værdi, de havde på udlægstidspunktet, jfr. kildeskattelovens § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt.

Stk. 2. Om efterprøvelse af boets værdiansættelser gælder kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4. Efterprøvelsen foretages også i arveafgiftsmæssig henseende af skattemyndigheden og skal ske samtidig med og for samme aktiv eller passiv give samme resultat som den skattemæssige efterprøvelse.

§ 18. Er de afgiftspligtige værdier ikke inddraget under noget skifte her i landet, beregnes afgiften på grundlag af værdierne på anmeldelsens tidspunkt. Efterprøvelsen af den afgiftspligtiges ansættelse af værdierne foretages af skattemyndigheden i overensstemmelse med reglerne i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4.

Gældende lov.

- 1) Faste ejendomme ansættes til deres salgsværdi, dog mindst til deres sidst ansatte ejendomsværdi i henhold til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme med fradrag af sådanne byrder, hvortil intet hensyn er taget ved ansættelsen af ejendomsværdien.

Besætning, inventarium, maskiner og andet driftsmateriel ansættes til salgsværdien.

- 2) Værdipapirer ansættes, for så vidt de noteres på Københavns Børs, efter kursværdien, i modsat fald efter deres pålydende, medmindre det skønnes, at deres værdi er forskellig derfra.
- 3) Udestående fordringer, som ikke kan inddrives, medregnes ikke.
- 4) Skibe og andre løsøregenstande ansættes efter deres salgsværdi.
- 5) Reelle privilegier samt vedvarende, overdragelige rettigheder ansættes til det 25-dobbelte af den årlige ydelses nettoværdi eller, hvor denne nettoværdi ikke kan udfindes, efter den vederlagssum, der kan påregnes opnået for dem. Er sådanne afgifter eller ydelser afløselige, kan værdien ansættes til afløsningssummen.

Stk. 3. Ligesom vedkommende arving, hvor ejendomsværdien skulle lægges til grund, er berettiget til at lade værdien af den faste ejendom med besætning, inventarium, maskiner og andet driftsmateriel fastsætte ved vurdering af mænd udmeldte ved retten, kan det offentlige, hvor det ikke finder at kunne tiltræde de ved opgørelsen i boet eller i arveanmeldelsen angivne værdier, foranledige, at der foretages en særlig vurdering af de pågældende genstande eller formuerettigheder, samt forlange, at de derved fastsatte værdier benyttes ved afgiftsberegningen. Udgifterne ved den af det offentlige foranledigede vurdering bæres af vedkommende arving, for så vidt værdiansættelsen derved overstiger ansættelsen i opgørelsen eller arveanmeldelsen med mindst 10 pct.

§ 19. Besiddere af fideikommissar anses ved afgiftsberegningen som ejere.

Stk. 2. Er der i forening med en brugs- eller indtægtsnydelse tillagt en person ret til i levende live at forbruge eller på anden måde

Lovforslaget.

§ 19. Uanset reglerne i §§ 17 og 18 beregnes afgiften af arveforskud, forstrækninger eller gaver, der er endelig erhvervet af den afgiftspligtige før arveladers eller givers død, på grundlag af den værdi, de

Gældende lov.

disponere over de pågældende midler eller ret til at råde over disse ved testamente, anses han ligeledes ved afgiftsberegningen som ejer af disse.

Stk. 3. Af arv, der tilfalder familiestiftelser eller legater, der falder ind under regelen i § 4, litr. c., beregnes afgiften af de pågældende midlers kapitalværdi, men ved erlæggelsen af denne afgift anses tillige afgiften berigtiget for de første indtægtsnydere.

§ 20. Angår den afgiftspligtige erhvervelse en brugs- eller indtægtsnydelse, beregnes afgiften af brugs- eller indtægtsnydelsens værdi som sådan.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af denne bliver følgende regler at iagttage:

- 1) Er nydelsen stedsevarende, ansættes dens værdi til det 25-dobbelte af dens årlige beløb.
- 2) Er nydelsen af ubestemt varighed, ansættes dens værdi til det 10-dobbelte af dens årlige beløb, for så vidt reglerne under 3 ikke kommer til anvendelse.
- 3) Er nydelsen begrænset til et bestemt tidsrum eller til en eller flere personers levetid, fastsættes værdien efter de regler, hvorefter den danske Statsanstalt for Livsforsikring beregner værdien af tilsvarende ydelser, dog således, at det beløb, der beregnes for administration og erhvervelsesomkostninger, ikke medregnes. De i så henseende fornødne beregninger leveres uden betaling af Statsanstalten for Livsforsikring. Finansministeren kan bestemme, at tabeller, udarbejdede af Statsanstalten for Livsforsikring, bliver at følge ved fastsættelsen af værdien.
- 4) Den årlige værdi af indtægts- eller brugsnydelse beregnes efter forholdene ved dens begyndelse. Udlægges eller anbringes kapitaler til indtægtsnydelse i rentebærende papirer, beregnes disses virkelige renter; er kapitalen anbragt i aktier o. lign., beregnes indtægten deraf efter gennemsnittet af de to sidste års udbytte, dog mindst med 4 pct. af effekternes værdi, således som denne skal ansættes i henhold til § 18, nr. 2. Brugsnydelse af fast ejendom ansættes efter lejeværdien.

Lovforslaget.

havde ved modtagelsen, og den afgiftspligtige værdi af rente- og indtægtsnydelser beregnes efter forholdene på det tidspunkt, da rente- og indtægtsnydelsen begynder at løbe. Om efterprøvelsen af de afgiftspligtige værdier gælder kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4."

§ 20. Finansministeren fastsætter nærmere regler om ansættelsen af den skatte- og afgiftsmæssige værdi af brugs- og indtægtsnydelser samt besiddelse af fideikommissier. Ved betaling af afgiften af arv, som tilfalder familiestiftelser eller legater, der falder ind under reglen i § 4, litra c, anses også afgiften for de første indtægtsnydere som berigtiget.

Gældende lov.

Hvor i øvrigt forrentningen af en kapital ikke nøjagtig kan angives, ansættes rentenydelsen til 4 pct. af kapitalen.

Stk. 3. De her givne regler gælder også, når værdien af rentenydelse, indtægts- eller brugsnydelse skal bestemmes af hensyn til fradrag ved fastsættelse af arveafgiften af kapital, hvorpå nydelsen hviler. I så fald fastsættes værdien under hensyn til forholdene, navnlig også nydernes alder, på tidspunktet for denne afgiftsberegning.

8.

§ 23.

Stk. 2. Skifteforvalteren har endvidere at søge tilvejebragt oplysning om, hvorvidt afdøde måtte have været besidder af fideikommissar eller af brugs-, indtægts- eller rentenydelser, med hensyn til hvilke en afgiftspligtig succession har fundet sted, eller har nydt brugen eller indtægten af midler, af hvilke ved hans død vil være at svare arveafgift. For så vidt *arveanmeldelsen* med hensyn til de her omtalte afgiftspligtige erhvervelser ikke vil være at indgive til den skifteforvalter, der behandler afdødes bo, har denne at tilstille den skifteforvalter, til hvem *arveanmeldelsen efter de nedenfor bestemte regler* vil være at indgive, de af ham tilvejebragte oplysninger.

9.

§ 24. Når offentligt skifte finder sted, skal afgiften betales, så snart udbetaling efter opgørelsen i boet kan ske.

Stk. 2. Hvis et bo, der behandles af testamentseksekutorer, ikke kan sluttes inden 2 år efter dødsfaldet, skal forinden dette tidspunkt en foreløbig opgørelse af boet finde sted, og den ifølge denne skyldige afgift indbetales. Når skiftet sluttes og endelig opgørelse foreligger, skal den endelige afgiftsberegning foretages, og afgiften berigtiges enten ved betaling af yderligere afgift eller ved tilbagebetaling.

Stk. 3. Testamentseksekutorer skal, inden 14 dage efter at foreløbig eller endelig opgørelse i boet er foretaget, til finansministeriet indsende en afskrift af de testamenta-

Lovforslaget.

8. I § 23, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres „arveanmeldelsen“ to steder til: „anmeldelsen“, og „efter de nedenfor bestemte regler“ udgår.

9. § 24 affattes således:

„§ 24. Når boet skiftes offentligt, falder afgiften til betaling, når udlodning kan ske, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales en rente på $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Hvis sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller en lørdag, anses betaling den følgende hverdag for rettidig.

Stk. 2. Renten efter *stk. 1* afrundes opad til nærmeste kronebeløb, som kan deles med 10.

Stk. 3. Hvis et bo, der behandles af eksekutorer, ikke kan sluttes inden udløbet af boets tredje indkomstår, skal der samtidig med selvangivelsen for dette indkomst-

Gældende lov.

riske bestemmelser samt indberetning i en af finansministeren foreskreven form om boets indgæld og udgæld samt arvebeholdning, om mulige afgiftspligtige erhvervelser udenfor afdødes efterladenskaber, jfr. § 23, om den i boet foretagne beregning af afgifter til det offentlige, samt om, hvorledes beholdningen er udloddet.

Stk. 4. Testamentseksekutorer skal uden ophold til den ordinære skifteret, under hvis jurisdiktion det af dem behandlede bo henhører, indsende indberetning om, hvad de foretager med hensyn til berigtigelsen af arveafgiften.

10.

§ 26. Når et bo overtages af arvinger til privat skifte, samt i de tilfælde, hvor pligt til erlæggelse af arveafgift i medfør af bestemmelserne i denne lov indtræder, uden at noget skifte finder sted her i landet, har de afgiftspligtige inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden at indgive arveanmeldelse til vedkommende skifteforvalter.

Stk. 2. Arveanmeldelsen, der afgives på tro og love, skal foruden oplysning om den begivenhed, der har givet anledning til den afgiftspligtige erhvervelse, indeholde en fortegnelse over de til den afgiftspligtige formue hørende aktiver og over de udgifter, gældsforpligtelser og andre byrder, der menes at kunne komme til fradrag, samt en opgørelse over, hvorledes formuen er eller vil blive fordelt, med angivelse af erhververnes slægtskabsforhold til arveladeren og, for så vidt arveladeren hensad i uskiftet bo efter en tidligere afdød ægtefælle, tillige en angivelse af, hvor og når denne er afgået ved døden.

Stk. 3. For så vidt der er flere arvinger eller afgiftspligtige, har de derhos i arveanmeldelsen at udpege en person, til hvem meddelelse om afgiftsberegningens udfald eller andre meddelelser i sagen på samtliges vegne kan rettes.

Stk. 4. I øvrigt er arvingerne på skifteforvalterens begæring pligtige at meddele denne samtlige de oplysninger, hvoraf de måtte være i besiddelse, og som kan have betydning for afgiftsberegningen, ligesom også at fremskaffe oplysninger om vurderingen af

Lovforslaget.

år indsendes en foreløbig opgørelse og indbetales foreløbig arveafgift. Når skiftet sluttes, og endelig opgørelse foreligger, skal den endelige afgiftsberegning foretages, og afgiften berigtiges enten ved betaling af yderligere afgift eller ved tilbagebetaling.“

10. §§ 26-30 ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 26. Når boet skiftes privat, skal endelig boopgørelse indsendes til skifteretten inden 3 måneder efter den valgte skæringsdag. Lægges skæringsdagen før udløbet af den indsendelsesfrist, der gælder efter § 14, stk. 3, i kildeskatteloven, skal boopgørelsen dog først indsendes inden 3 måneder efter udløbet af denne frist. Opgørelsen skal senest være indsendt 15 måneder efter dødsfaldet eller tidspunktet for skifterettens imødekomme af begæringen om skifte af det uskiftede bo. Er boets behandling ikke afsluttet inden 15 måneder efter dødsfaldet eller det nævnte tidspunkt, skal der inden en måned indsendes en opgørelse over boet ved udløbet af de 15 måneder, jfr. kildeskattelovens § 20, stk. 2. Udleveres et bo, der har været undergivet offentlig skiftebehandling, til privat skifte, efter at der er forløbet 15 måneder efter dødsfaldet eller tidspunktet for skifterettens imødekomme af begæringen om skifte af uskiftet bo, skal der inden 1 måned indsendes opgørelse over boet ved udleveringen, jfr. kildeskattelovens § 20C, stk. 4.

Stk. 2. Er de afgiftspligtige erhvervelser ikke inddraget under noget skifte her i landet, skal den, afgiftspligten påhviler, indsende anmeldelse inden 6 måneder efter, at han har fået kendskab til erhvervelsen. For disse anmeldelser gælder i øvrigt samme regler som for den endelige boopgørelse i det privat skiftede bo.

Stk. 3. Hvis opgørelse ikke indsendes rettidigt efter stk. 1, 1. og 2. pkt., forhøjes

Gældende lov.

faste ejendomme og andre oplysninger, der anses nødvendige for kontrollen med de i arveanmeldelsen fastsatte værdier.

Stk. 5. Skema for nævnte arveanmeldelser fastsættes af finansministeriet og udleveres gratis gennem nærmeste skifteret.

§ 27. Anmeldelsespligten påhviler i dødsboer samtlige den afdødes arvinger og, for så vidt der måtte findes en efterlevende ægtefælle, der er lodtagen i boet, tillige denne, derimod ikke blotte legatarer. I de i § 4, litr. b. og c., ommeldte tilfælde, samt når afgiftspligten indtræder som følge af succession i rentenydelser o. desl., påhviler anmeldelsespligten de afgiftspligtige succesorer.

Stk. 2. Anmeldelsen skal underskrives af samtlige de anmeldelsespligtige. For umyndiges vedkommende underskrives anmeldelsen af værgen. Personer, for hvem der er beskikket lavværge, underskriver anmeldelsen i forening med lavværgen. For en fraværende arving, der har deltaget i skiftet ved repræsentant, kan denne underskrive, men den ham meddelte fuldmagt må på forlangende kunne dokumenteres.

§ 28. I dødsboer efter her i landet hjemmehørende personer indgives arveanmeldelsen til skifteforvalteren i den jurisdiktion, hvor arveladeren ved sin død havde bopæl. I de i § 87 i lov om skifte af dødsbo og

Lovforslaget.

arveafgiften med $\frac{1}{10}$. Hvis opgørelse ikke indsendes rettidigt efter stk. 1, 3.-5. pkt. kan indsendelsen fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, og arveafgiften forhøjes med $\frac{1}{3}$. Samme forhøjelse foretages, hvis anmeldelsen ikke indsendes rettidigt efter stk. 2.

Stk. 4. Reglerne i stk. 3 gælder også, hvis den indkomne opgørelse eller anmeldelse lider af så væsentlige mangler, at den er uegnet til at danne grundlag for en arveafgiftsberegning, og disse mangler ikke afhjælpes inden en frist, der fastsættes af skifteretten. Er opgørelsen eller anmeldelsen ikke underskrevet af samtlige anmeldelsespligtige, forhøjes arveafgiften i overensstemmelse med stk. 3 for de anmeldelsespligtige, som ikke har underskrevet, med mindre underskriften opnås inden en frist, der fastsættes af skifteretten.

Stk. 5. Finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan frafalde afgiftsforhøjelsen, når omstændighederne taler derfor.

§ 27. Pligten til at indsende boopgørelse påhviler i de privat skiftede boer samtlige arvinger og den boslodsberettigede ægtefælle. I de tilfælde, der er nævnt i § 4, litra b og c, samt når afgiftspligten indtræder som følge af succession i rentenydelse o. lign., påhviler anmeldelsespligten de afgiftspligtige succesorer.

Stk. 2. Opgørelsen eller anmeldelsen skal underskrives af samtlige anmeldelsespligtige. For umyndige underskrives opgørelsen eller anmeldelsen af værgen. Personer, der er under lavværgemål, underskriver i forening med lavværgen. For en arving, der deltager i skiftet ved repræsentant, kan denne underskrive.

§ 28. De anmeldelsespligtige skal efter skifterettens anmodning give alle oplysninger af betydning for arveafgiftsberegningen.

Stk. 2. Påhviler pligten til at indgive

Gældende lov.

fællesbo af 30. november 1874 ommeldte tilfælde indgives anmeldelsen til den skifteret, til hvilken boet er henvist.

Stk. 2. Ved succession i fideikommisser indgives anmeldelsen til skifteforvalteren på det sted, hvor sidste besidder havde bopæl, eller, for så vidt han havde bopæl i udlandet, på det sted, hvor fideikommisset er beliggende, eller hvor dets bestyrelse har sit hjemsted. For så vidt intet sådant sted findes, sker anmeldelsen til Københavns byrets skifteretsafdeling.

Stk. 3. Ved succession i nydelsen af familiestiftelser indgives arveanmeldelsen til skifteforvalteren på det sted, hvor stiftelsen eller dennes bestyrelse har sit hjemsted.

Stk. 4. Ved succession i brugs- eller indtægtsnydelser samt ved sådannes ophør sker anmeldelsen til den skifteforvalter, der har behandlet arveladerens bo, eller, for så vidt boet er behandlet af testamentseksekutorer eller af selvskiftende arvinger, til den ordinære skifteforvalter, under hvis jurisdiktion boet henhørte.

Stk. 5. Angående afgiftspligtige erhvervelser hidrørende fra borteblevne personer indgives anmeldelsen til skifteretten i den jurisdiktion, hvor dødsformodningsdom i første instans er afsagt. Hvor sådan dom i henhold til bestemmelsen i lov nr. 397 af 12. juli 1946, § 16, ikke afsiges, indgives arveanmeldelsen til den skifteret, efter hvis bestemmelse den borteblevnes formue er taget under skiftebehandling.

Stk. 6. Når i henhold til regelen i § 8 arveafgift skal erlægges af en udlændings herværende faste ejendomme eller de dér ommeldte rettigheder over sådanne, indgives arveanmeldelsen til skifteforvalteren i den jurisdiktion, under hvilken de pågældende ejendomme er beliggende. Ejede vedkommende udlænding flere faste ejendomme her i landet, beliggende under forskellige jurisdiktioner, kan arvingerne efter eget valg indgive arveanmeldelsen til skifteforvalteren i den af de pågældende jurisdiktioner, de måtte ønske, men de må da inden udløbet af den i § 26 foreskrevne frist tilstille skifteforvalterne i de øvrige jurisdiktioner meddelelse om, at og til hvilken skifteforvalter arveanmeldelse er indgivet.

Lovforslaget.

anmeldelse flere personer, skal de i anmeldelsen udpege en person, til hvem meddelelse om afgiftsberegningens udfald eller andre meddelelser i sagen kan rettes på samtliges vegne.“

Gældende lov.

§ 29. Når et bo efter at have henstået under offentlig skiftebehandling ekstraderes arvingerne til videre behandling, uden at arveafgiften er berigtiget, bliver arveanmeldelse i overensstemmelse med de foran givne regler at indgive inden 6 måneder efter ekstraditionen.

Stk. 2. Er de afgiftspligtige først på et senere tidspunkt end det, på hvilket afgiftspligten efter de i denne lov indeholdte regler indtræder, kommet til kundskab om den afgiftspligtige erhvervelse, regnes den i § 26 ommeldte frist af 6 måneder fra det tidspunkt, da de pågældende fik kundskab om erhvervelsen, hvorfor der må gøres rede i arveanmeldelsen.

Stk. 3. Når andragende derom indgives inden udløbet af den lovbestemte frist for arveanmeldelsens indgivelse, og omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan skifteforvalteren bevilge en forlængelse af fristen af indtil 3 måneder. Skulle på grund af særlige omstændigheder en yderligere forlængelse af fristen anses fornøden, kan en sådan forlængelse efter derom indgiven ansøgning bevilges af finansministeriet.

§ 30. Indkommer arveanmeldelsen ikke inden udløbet af de i § 26 og § 29 foreskrevne frister, bliver arveafgiften for de anmeldelsespligtiges vedkommende at forhøje med $\frac{1}{3}$. Det samme gælder, hvis den indkomne arveanmeldelse lider af så væsentlige mangler, at den er uskikket til at danne grundlaget for en afgiftsberegning. Er arveanmeldelsen ikke underskrevet af samtlige de anmeldelsespligtige, indtræder en tilsvarende afgiftsforhøjelse for de anmeldelsespligtiges vedkommende, som ikke har underskrevet anmeldelsen.

Stk. 2. Overøvrigheden kan derhos efter indstilling fra skifteforvalteren forelægge de pågældende en passende frist til at fremkomme med lovlig arveanmeldelse og eventuelt fremtvinge dennes indgivelse ved pålæg af dagbøder.

Stk. 3. Finansministeriet er bemyndiget til helt eller delvis at frafalde den i denne paragrafs første stykke foreskrevne afgiftsforhøjelse, når omstændighederne findes at tale derfor, navnlig når oversiddelsen af de foreskrevne frister kun har været kortvarig.

Lovforslaget.

Gældende lov.

Lovforslaget.

11-13.

§ 31. Skifteforvalteren har at gennemgå de indkomne arveanmeldelser og, for så vidt sådant skønnes fornødent, at søge de i disse indeholdte oplysninger berigtiget eller suppleret ved henvendelse til parterne eller på anden formålstjenlig måde. Han skal endvidere søge tilvejebragt de i øvrigt for afgiftsberegningen fornødne oplysninger, derunder navnlig om, hvorvidt nogen af de afgiftspligtige tidligere har modtaget forstrækninger eller deslige, som bliver at tage i betragtning ved afgiftsberegningen, samt om, hvorvidt afdøde har truffet dispositioner, der falder ind under reglerne i § 5 og i § 14, 3die stykke.

Stk. 2. Når sagen på foranførte måde er tilstrækkelig oplyst, eller der dog er tilvejebragt de oplysninger, som efter omstændighederne må anses for erholdelige, foretager skifteforvalteren på grundlag af de foreliggende oplysninger en beregning af de afgiftsbeløb, som vil være at erlægge i anledning af den begivenhed, arveanmeldelsen vedrører, og tilstiller parterne eller den af disse udpegede repræsentant en afskrift af denne afgiftsberegning.

14 og 15.

§ 32. Anser nogen af de afgiftspligtige sig for uretrettet ved den af skifteforvalteren foretagne afgiftsberegning, kan han inden 6 uger efter, at han har modtaget underretning om samme, eller for de anmeldelsespligtiges vedkommende inden 6 uger, efter at sådan underretning er tilstillet den af dem i henhold til regelen i § 26 udpegede repræsentant, indbringe sagen for finansministeriet.

Stk. 2. Anser den pågældende heller ikke den afgørelse, finansministeriet træffer, for rigtig, kan han, når begæring derom fremsættes inden 6 uger, efter at han har modtaget underretning om ministeriets afgørelse, forlange spørgsmålet afgjort ved rettergang under en mod ham ved det offentlige foranstaltning anlagt sag.

Stk. 3. Undlader de afgiftspligtige at påanke den af skifteforvalteren foretagne afgiftsberegning inden den foran foreskrevne frist, er afgiftsberegningen bindende for dem, medmindre det offentlige, for hvilket

11. § 31, stk. 2, 1. pkt., affattes således:
„Skifteretten gennemgår opgørelsen fra det privat skiftede bo eller anmeldelsen og søger, hvis den anser det for nødvendigt, oplysningerne berigtiget eller suppleret.“

12. I § 31, stk. 1, 2. pkt., ændres „Han skal endvidere søge“ til: „Skifteretten søger endvidere“.

13. § 31, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Når sagen således er oplyst bedst muligt, indsender skifteretten opgørelsen eller anmeldelsen til skattemyndigheden. Så snart værdiansættelsen er blevet endelig, jfr. kildeskattelovens § 16, stk. 4, foretager skifteretten beregningen af de afgiftsbeløb, som skal betales i anledning af den begivenhed, opgørelsen eller anmeldelsen vedrører, og sender parterne eller den repræsentant, de har udpeget, en afskrift af beregningen.“

14. I § 32, stk. 1, udgår: „i henhold til regelen i § 26“.

Gældende lov.

skifteforvalterens afgiftsberegning ikke er bindende, af egen drift eller i henhold til derom fremsat andragende måtte foranledige spørgsmålet om afgiftsberegningens rigtighed optaget til fornyet prøvelse. De af finansministeriet med hensyn til afgiftsberegningen truffne afgørelser er, når de ikke påankes inden den foreskrevne frist, bindende såvel for det offentlige som for de afgiftspligtige.

16.

§ 33. Afgiften forfalder til betaling på 2-ugers dagen, efter at afgiftsberegningen efter de i foranstående paragraf indeholdte regler er blevet bindende for de afgiftspligtige, eller, for så vidt denne dag er en helligdag, på den nærmest påfølgende søgnedag. Oversiddes denne frist, bliver der at erlægge en strafrente af $\frac{1}{6}$ pro mille af afgiftens beløb for hver dag, fristen er oversiddet.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor en afdragsvis betaling er tilladt, forfalder det første afdrag til indbetaling efter de foran fremstillede regler. Det næste afdrag forfalder til indbetaling på årsdagen efter det første afdrags forfaldsdag eller, hvis denne er en helligdag, på den nærmest påfølgende søgnedag og så fremdeles. Udeblives med betalingen af noget afdrag, beregnes strafrente som foran angivet.

Stk. 3. De afgiftspligtige har inden 3 uger efter indbetalingsfristens udløb for skifteforvalteren at godtgøre, at afgiften med mulig påløbne renter er betalt.

Stk. 4. Reglerne om stedet for afgiftens indbetaling fastsættes af finansministeriet.

*Lovforslaget.***15. I § 32 indsættes som stk. 4:**

„*Stk. 4.* Reglerne i denne paragraf gælder ikke spørgsmålet om ansættelse af de afgiftspligtige erhververs værdi.“

16. § 33 affattes således:

„**§ 33.** Afgiften forfalder til betaling 4 uger efter, at der er givet den afgiftspligtige eller dennes repræsentant meddelelse om den beregnede afgift, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales en rente på $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Hvis sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller en lørdag, anses betaling den følgende hverdag for rettidig.

Stk. 2. Renten efter stk. 1 afrundes opad til nærmeste kronebeløb, som kan deles med 10.

Stk. 3. Den afgiftspligtige kan ikke ved at klage over afgiftsberegningen eller værdiansættelsen unddrage sig forpligtelsen til at indbetale den forfaldne afgift. Hvis klagen medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der den afgiftspligtige en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Hvis klagen medfører en forhøjelse af afgiften, gælder stk. 1.

Stk. 4. Hvor betalingen kan ske afdragsvis efter § 11, stk. 1, forfalder første afdrag til betaling efter stk. 1, 1. pkt. Det næste afdrag forfalder et år efter det første og så fremdeles. Ved betalingen af de enkelte afdrag gælder i øvrigt reglerne i stk. 1 om betalingsfrist og om forrentning ved betaling efter fristens udløb.

Stk. 5. Finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan give den afgiftspligtige henstand med betalingen på betingelse af, at der betales renter med $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned, henstanden omfatter.“

*Gældende lov.***17.**

§ 34. Har *skifteforvalteren* ikke inden 3 uger efter indbetalingsfristens udløb modtaget fyldestgørende oplysning om, at den skyldige afgift er betalt, eller fremgår det af de *ham* forelagte oplysninger, at der er indbetalt for lidt, har *han* at drage omsorg for afgiftens inddrivelse.

Stk. 2. Selvskiptende arvinger er, eventuelt i forbindelse med afdødes med disse skiftende ægtefælle, med den af regelen i § 21, næstsidste stykke, følgende begrænsning, solidarisk ansvarlige for berigtigelsen af de afgiftsbeløb, der vil være at erlægge i de af dem behandlede boer. Det fulde afgiftsbeløb kan derfor efter *skifteforvalterens* valg indrives hos en hvilken som helst af de pågældende.

Stk. 3. — — —

§ 35. Offentlige myndigheder såvel som bestyrerne af offentlige stiftelser, banker og lignende pengeinstitutter, der har båndlagte midler under bestyrelse, er pligtige at meddele vedkommende *skifteforvalter* eller finansministeriet underretning om, når sådanne midler kommer til udbetaling, eller når der finder succession sted i indtægtsnydelsen af samme.

Stk. 2. — — —

18.

§ 37. Har arvinger eller andre efter denne lov afgiftspligtige forsætlig søgt at unddrage sig afgiftspligten ved at undlade at indgive de påbudte anmeldelser i tilfælde, hvor sådant efter de foreliggende omstændigheder kunne medføre, at den afgiftspligtige erhvervelse undgik vedkommende offentlige myndigheds opmærksomhed, eller ved på anden måde at fordølge den afgiftspligtige erhvervelse, uden at tilfældet dog falder ind under bestemmelsen i § 38, bliver afgiften, hvis ikke sagen med finansministeriets samtykke afgøres i mindelighed, at erlægge med dens dobbelte beløb.

Lovforslaget.

17. I § 34, *stk. 1* og *stk. 2, 2. pkt.*, og § 35, *stk. 1*, ændres „skifteforvalteren“, „ham“ og „han“ til: „skifteretten“, „skifteforvalterens“ til: „skifterettens“ og „skifteforvalter“ til: „skifteret“.

18. §§ 37-41 affattes således:

„§ 37. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen, eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller
- 2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser og indberetninger, der er foreskrevet i denne lov.

Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Gældende lov.

§ 38. Den, som til brug ved beregningen af afgiften efter nærværende lov til de myndigheder, hvem afgiftens beregning påhviler, derunder indbefattet testamentseksekutorer, mod bedre vidende afgiver urigtige anmeldelser, oplysninger eller erklæringer angående de forhold, hvorpå afgiftspligten eller afgiftens beregning beror, eller som i sine anmeldelser, oplysninger eller erklæringer med forsæt fortier omstændigheder, der har betydning for afgiftspligten eller afgiftsberegningen, straffes, for så vidt ikke sagen med finansministeriets samtykke afgøres i mindelighed, med en bøde lig det femdobbelte af det beløb, hvormed afgiften som følge af de urigtige eller ufuldstændige oplysninger er blevet forringet, eller hvormed den ville være blevet forringet, hvis afgiften var blevet beregnet på grundlag af disse oplysninger.

Stk. 2. Er de foran ommeldte anmeldelser, oplysninger eller erklæringer afgivet af flere i forening, bliver den foreskrevne bøde at ikende hver enkelt af de pågældende med dens fulde beløb, for så vidt de har været vidende om de afgivne oplysningers urigtighed eller ufuldstændighed.

Stk. 3. Sager, hvorunder der er spørgsmål om ansvar efter denne paragraf eller efter § 37, behandles efter de for kriminelle sager gældende regler.

§ 39. (Bestemmelsen er udgået, jfr. lov af 4. marts 1964.)

§ 40. Når bestyrere af offentlige stiftelser, banker og lignende institutioner forsømmer de i § 35 påbudte indberetninger, kan de efter finansministeriets resolution anses med bøder.

Stk. 2. Er de pågældende utilfredse med det af finansministeriet givne bødepålæg, kan de forlange spørgsmålet om sammes berettigelse afgjort ved domstolene under en mod dem ved det offentliges foranstaltning anlagt sag.

§ 41. (Bestemmelsen er udgået, jfr. lov af 4. marts 1964.)

Lovforslaget.

§ 38. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 39. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 40. Sager om overtrædelserne behandles som politisager. De retsmidler, der er fastsat i kapitel 68, 69, 71 og 72 i lov om rettens pleje, anvendes i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 41. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren tilkendegive den pågæl-

Gældende lov.

Lovforslaget.

19.

§ 42. Finansministeriet fastsætter efter samråd med justitsministeren de nærmere regler angående skifteforvalternes virksomhed med hensyn til afgiftens beregning og opkrævning.

20.

21.

§ 46. Afgiften påhviler gavemottageren, dog at giveren overfor statskassen hæfter solidarisk med ham. Den forfalder til betaling én måned efter, at afgiftsberegningen er dem meddelt, medmindre afgiftsberegningen inden den nævnte frist indankes for finansministeriet. Er sådan anke sket, skal afgiften betales inden 14 dage efter, at ministeriets afgørelse er meddelt, medmindre spørgsmålet inden samme frist forlanges afgjort ved rettergang under en ved det offentlige foranstaltning anlagt sag.

22.

§ 47. Arvinger er, hvad enten boet behandles offentligt eller privat, under ansvar efter § 38 pligtige at give oplysning om de gaver af den her omhandlede art, som af-

dende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæringen kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.“

19. § 42 affattes således:

„§ 42. Finansministeren fastsætter nærmere regler om boets og den afgiftspligtiges opgørelser og anmeldelser og om indberetninger fra skifteretterne og eksekutorerne samt om afgiftens beregning, berigtigelse og opkrævning, herunder om skifteretternes og eksekutorernes medvirken.“

20. Efter § 44 indsættes:

„§ 44a. Afgiftspligt efter § 44 foreligger, hvis enten giver eller modtager har hjemsted her i landet. Uanset hvor giver og modtager har hjemsted, foreligger der dog afgiftspligt, hvis gaven består af sådanne formuegoder, som er nævnt i § 8, stk. 1, litra a.“

21. § 46 affattes således:

„§ 46. Afgiften påhviler gavemottageren. Over for statskassen hæfter giveren dog solidarisk med mottageren for betalingen. Afgiften forfalder til betaling 4 uger efter, at der er givet mottageren og giveren meddelelse om afgiftsberegningen, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere.“

22. I § 47, 1. pkt. ændres „§ 38“ til: „§ 37“.

Gældende lov.

døde dem bekendt måtte have ydet eller modtaget. Skifteforvaltere, herunder testamentseksekutorer, har, hvor forholdene giver anledning dertil, at affordre arvingerne i de boer, hvori de foretager arveafgiftsberegning, de nævnte oplysninger. Viser det sig herefter, at anmeldelse om den afgiftspligtige disposition ikke er sket, bliver afgiften at forhøje til det tredobbelte. De herefter skyldige beløb tilsvares af parternes bo eller arvinger.

23.**§ 48.** — — —

Stk. 2. I øvrigt kommer de i lovens afsnit II om arveafgift givne regler også til anvendelse med hensyn til den heromhandlede afgift af gave, så vidt de efter deres indhold er anvendelige; dog kommer reglerne i § 11, 1ste stykke, og § 12 ikke til anvendelse på gaveafgiften. Ved anvendelse af regelen i § 21, 4de stykke, 2det punktum, tages hensyn til de for hvert kalenderår afgiftspligtige gavebeløb.

Lovforslaget.

23. § 48, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Bortset fra § 8, § 9, § 11, stk. 1, § 12 og § 33, stk. 1, 1. pkt., gælder afsnit II også for afgiften af gave, for så vidt reglerne efter deres indhold er anvendelige.“